

Антон Павлович Чехов

лікар, драматург, письменник
(1860-1904)

Професія лікаря, медицина, як і література, - подвиг. Вона вимагає самовіддачі, чистоти душі і чистоти думок. Не всякий спроможний на це...

А. П. Чехов

*Підготувала Кравцова М. І.,
зав. сектором художньої літератури*

Батьки

*«Талант в нас був від батька, а душа від матері»
Антон Чехов*

*Батько - Павло Єгорович та
мати - Євгенія Яківна*

Дід Антона був кріпосним. За велику для того часу суму викупився з кріпацтва. Батько був дрібним крамарем, мав бакалійну лавку, захоплювався церковним співом, грав на скрипці, займався живописом, писав ікони. Мати присвятила себе дітям.

Таганрог. Будинок, в якому народився А. П. Чехов

Батько письменника – Павло Чехов жив у селі Вовча Балка на Харківщині. Його матір'ю була Єфросинія Шимко. Бабуся письменника, в якої він часто гостював, розмовляла українською мовою. Звідси у творах А. Чехова багато українізмів. В дитячі роки українська мова постійно звучала в родині. Діти слухали українські пісні, грали в домашніх виставах українські п'єси. Чехов визнавав: *"Я дійсний малорос, я в дитинстві не говорив інакше, як по-малоросійськи"*.

Сім'я Чехова

*Зліва направо: стоять - Іван, Антон, Микола, Олександр та Митрофан Єгорович;
сидять - Михайло, Марія, Павло Єгорович, Євгенія Яківна, Людмила Павлівна та її син Георгій. (1874)*

Родина була великою: старші брати – Олександр і Микола, молодші – Іван і Михайло та сестра Марія. Діти рано ставали дорослими і самостійними, адже потрібно було працювати в батьковій крамниці. Павло Єгорович прагнув дати своїм дітям освіту.

Всі брати і сестра Чехова були обдарованими людьми: Олександр (1855-1913) і Михайло (1868-1936) були письменниками, Микола (1858-1889) - художником, Іван (1861-1922) - педагогом. Сестра Марія (1863-1957) - художник-пейзажист, після смерті брата присвятила себе збиранню і виданню його літературної та епістолярної спадщини, була директором створеного нею Ялтинського будинку-музею А. П. Чехова.

Брати та сестра Антона Чехова

*Олександр Павлович Чехов
(1855 — 1913)*

*Микола Павлович Чехов
(1858 -1889)*

*Іван Павлович Чехов
(1861 — 1922)*

*Михайло Павлович Чехов
(1865 — 1936)*

*Марія Павлівна Чехова
(1863 — 1957)*

“Медицина-моя законная жена, а литература-любовница”

А. Чехов

*А. П. Чехов - студент
(1879-1884)*

- 1879р. – приїжджає в Москву і поступає на медичний факультет університету

В студентські роки активно співробітничав з гумористичними журналами (“Стрекоза”, ”Осколки”, “Будильник”), працює під псевдонімами, пише невеликі гумористичні оповідання, але вже в них відчувається талант письменника.

- 1884р. - закінчує університет і переїжджає в місто Воскресенськ, під Москвою. Тут сім'я Чехових знімає дачу в маєтку Бабкіно. Стає практикуючим повітовим лікарем.

“Відчувати власне безсилля біля ліжка хворого, вислуховувати, здебільшого, несправедливі обвинувачення родичів хворих — мовляв, “лікарі залікували”, усвідомлювати свої справжні помилки і карати себе за них — адже немає лікаря, який не помиляється, — усе це дуже нелегко... У лікарів бувають жахливі дні і ночі, не дай, Боже, нікому цього...”

А.П. Чехов

А.П. Чехов біля ліжка хворої дитини.

А.П.Чехов завжди поспішав допомогти хворим, не розділяючи їх на багатих і бідних, при цьому ніколи не брав за роботу грошей. А також відмовився від винагороди, яку отримують повітові лікарі. “Медична освіта й лікарська практика допомагала мені розширити коло своїх спостережень і відтворити це в літературі” - писав А. Чехов однокурсникові Г. Россолімо.

Письменник створював героїв, малював їх як справжній лікар.

"Я верю, что ничто не проходит бесследно и что каждый малейший шаг имеет значение для настоящей и будущей жизни."

Антон Павлович Чехов

Навесні (1888р.) молодий А. Чехов приїхав в м. Суми Харківської губернії, щоб усамітнитись і попрацювати. Й одразу був зачарований цим куточком землі української. Розвитку інтересу до української культури сприяла родина Лінтварьових. Їх предки дружили з філософом Г. Сковородою, з пошаною відносилися до Кобзаря. Антон Павлович не тільки спостерігав життя українських селян, але й допомагав їм як лікар.

“Україна дорога і близька моєму серцю. Я люблю її літературу, музику і прекрасну пісню, сповнену чарівної мелодії. Я люблю український народ, який дав світові такого титана як Шевченко”, –

писав А.Чехов Агатагелу Кримському

“Був я в Лебедині, Гадячі, Сорочинцях і в багатьох прославлених Тоголем місцях. Що то за місця! Я просто зачарований... Крім природи, ніщо не вражає мене на Україні так, як народне здоров'я, високий ступінь розвитку тутешнього мужика, котрий і розумний і музикальний, і тверезий, і моральний і завжди веселий...”, –

писав А.Чехов М. Лейкіну

Антон Чехов з братом Миколою

Рідний брат великого російського письменника і драматурга Антона Чехова Павловича, Микола Павлович був відомим художником.

Він народився в місті Таганрозі 23 травня 1858 року.

Юнак навчався в Московському училищі живопису, ліплення і зодчества. Співпрацював зі столичними журналами, малював карикатури, в тому числі і на мотиви творів Антона Павловича і ще одного брата-Олександра. Брав участь у розписі стін храму Христа-спасителя. Створив багато портретів, у тому числі і портретів Чехова Антона Павловича. Намагався змінити спосіб життя знаменитого письменника : «гине сильний російський талант, гине ні за гріш». Помер 29 червня 1889 року від туберкульозу, в маєтку Лука Харківської губернії у друзів Чехових - Линтварьових, де і похований.

Роботи Миколи Чехова

Портрет Антона Чехова

Каштанка

Дівчина в червоному шарфі

*«Селянський хлопчик»
(Ванька Жуков)
за твором А.П. Чехова*

Молода вдова на могилі чоловіка

Гуляння в Сокольниках

Осінній день

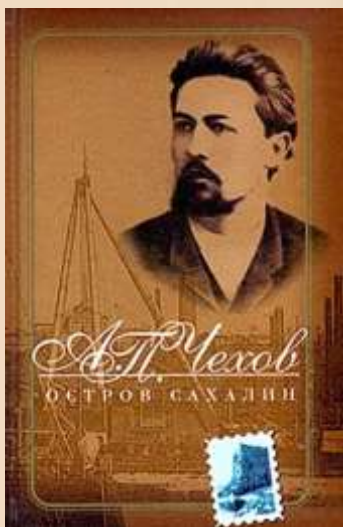
*“Ліка була дівчиною незвичайної краси.
Справжня “Царівна-Лебідь” з російських
казок...” – писала Щепкіна-Коперник Т.Л.*

Ліка (Лідія) Мізінова – російська співачка ,
актриса, прототип Ніни Зарічної в п'єсі
“Чайка”. Лідія була запрошена в будинок
Чехових і представлена молодому та вже
відомому письменникові А. Чехову. Сучасники
захоплювались її красою та музичною
обдарованістю.

В 1890 році Антон Павлович поїхав на острів Сахалін - місце заслання каторжників. Його поїздка на той час була подвигом.

І справа тут не тільки в його хворобі, не надто важкому шляху, не в виснаженій, безперервній піврічній праці, а в намаганні прямо, лицем до лица, зійтися з самою страшною правдою і розповісти про неї всім.

А. Чехов з родиною перед від'їздом на Сахалін

На борту пароплава, на якому А. Чехов здійснював свою подорож

**Ольга Леонардівна
Кніппер**

(1868-1959)

Дружина А.П.Чехова
(1901-1904)

Акторка МХТ виконувала
головні ролі у всіх основних
п'єсах А.Чехова.

*Кніппер О. (Аркадіна), Меєрхольд В.
(Треплов) “Чайка”*

*Кніппер О. (Раневська) “Вишневий
садок”*

*“Гамлет” 1911р.
Качалов В.(Гамлет),
Кніппер О. (Гертруда)*

Кніппер О., Качалов В. “Місяць в селі”

Найбільше щастя - це любити і знати, що є люди, які тебе люблять

А.Чехов

Хвороба А. Чехова загострювалася і лікарі порекомендували поїхати на південь лікуватися. В вересні 1898 р. А.Чехов з матір'ю і сестрою приїхав жити в Ялту. Мати була єдиною людиною, яка завжди була поруч. Незважаючи на свою хворобу А. Чехов і тут допомагав хворим людям.

Він лікував інших, коли був хворий сам.

Він будував школу тоді, коли йому потрібно побудувати будинок для себе.

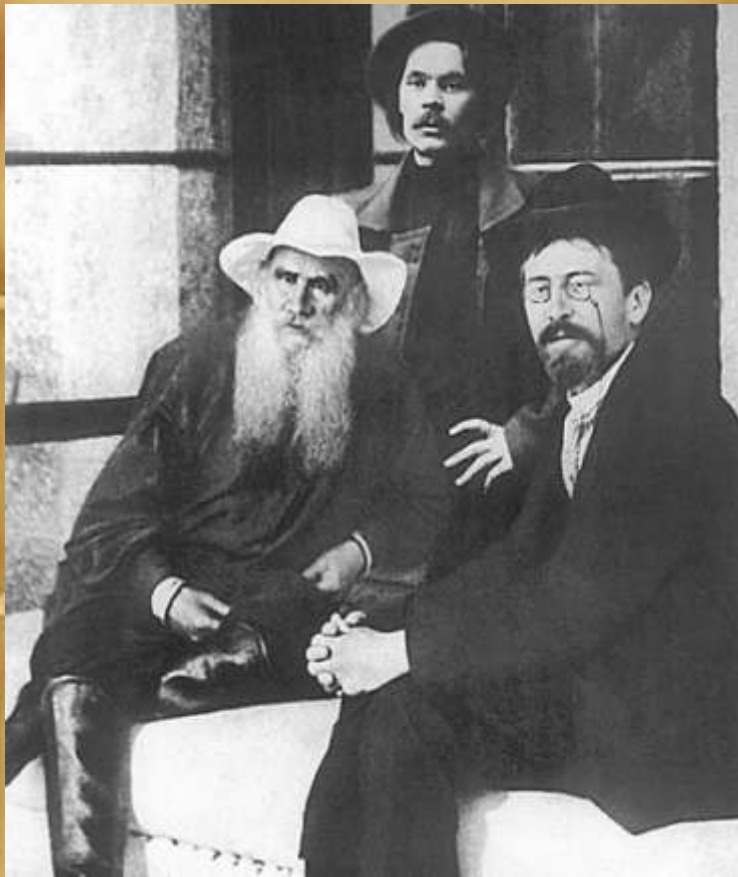
Він давав гроші іншим, коли сам в них потребував.

*На фото разом із А.Чеховим:
мати – Євгенія Яківна,
сестра Марія та дружина Ольга Кніппер*

Біла дача А.П.Чехова. 1912 р.

*На фото Антон Чехов з Львом Толстим
та Максимом Горьким*

*“Ви людина, якій досить
одного слова для того, щоб
створити образ, і фрази, щоб
створити оповідання, яке
входить у глиб і суть життя,
як свердло в землю. “*

М. Горький

“... Чехов – це Пушкін в прозі”.

Л.М.Толстой

"На могилу такого писателя, как Ты, венок должен возложить каждый читатель"...

А. Куприн

В липневий день 1904 р. на цвинтарі Новодівочого монастиря в Москві похоронили відомого письменника, лікаря і людину великої душі Антона Павловича Чехова.

Біля могили відомий російський психіатр Микола Миколайович Баженов сказав: ***“Хай разом зі славою світового письменника в серцях людей живе пам'ять про того, хто прикрасив собою російську медичну науку”.***

Похорон письменника

*Софі Лорен біля надгробного
пам'ятника А.П.Чехову*

За 26 років творчості Антон Павлович Чехов
створив близько 900 різних творів
(коротких гумористичних оповідань,
серйозних повістей, п'єс),
багато з яких стали класикою світової літератури.
Особливу увагу привертають твори:
“Степ”, “Нудна історія”, “Дуель”,
“Палата № 6”, “Розповіді невідомої людини”,
”Мужики”, ”Людини в футлярі”, “В яру”,
“Дітвора”, “Драма на полюванні”;
п'єси: “Іванов”, “Чайка”, “Дядя Ваня”,
“Три сестри”, “Вишневий сад”.

